

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 20386/2555

พนักงานอัยการจังหวัดศรีสะเกษ โจทก์ นายสมพรหรือพร ระยัศศรีจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 40, ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 277, ป.อ. มาตรา 310, ป.อ. มาตรา 317

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อศาลชั้นต้นกำหนดวันนัดพิจารณาคดีต่อเนื่องแล้ว คู่ความทุกฝ่ายมีหน้าที่ต้องเตรียมพยานหลักฐานและนำพยานมาสืบให้แล้วเสร็จตามกำหนดนัด ในวันนัดตรวจพยานหลักฐาน โจทก์แถลงประสงค์จะสืบพยานบุคคล 11 ปาก เป็นพยานหมายทั้งหมด ไม่มีพยานประเด็นที่ศาลอื่น ซึ่งหากโจทก์ตรวจสอบภูมิลำเนาของผู้เสียหายที่ 2 ก่อนวันนัดหรือหากโจทก์เร่งส่งหมายเรียกพยานบุคคลให้แก่ผู้เสียหายที่ 2 ก็ย่อมจะทราบทันทีว่าผู้เสียหายที่ 2 ย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ที่จังหวัดจันทบุรีตั้งแต่วันที่ 26 ตุลาคม 2552 การที่โจทก์เพิกษาขอระบุพยานเพิ่มเติมเกี่ยวกับภูมิลำเนาของผู้เสียหายที่ 2 หลังจากวันนัดตรวจพยานหลักฐานถึง 7 เดือนเศษ จึงนับเป็นความบกพร่องของโจทก์เอง แม้ศาลชั้นต้นจะไม่อนุญาตให้ส่งประเด็นไปสืบพยานปากผู้เสียหายที่ 2 ที่ศาลจังหวัดจันทบุรี แต่ก็ยังให้โอกาสโจทก์ติดตามผู้เสียหายที่ 2 มาเบิกความต่อศาลชั้นต้นภายในวันนัดสืบพยานจำเลยซึ่งมีเวลาเพียงพอ เมื่อถึงวันนัดโจทก์กลับแถลงว่าผู้เสียหายที่ 2 ไม่มาศาล และยังไม่ได้รับรายงานผลการส่งหมายเรียกให้พยานขอเลื่อนคดี พฤติการณ์ของโจทก์ดังกล่าวยังถือไม่ได้ว่ามีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 40 ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15 ที่จะอนุญาตให้เลื่อนคดี

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 277, 310, 317 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ โดยความผิดฐานกระทำความประการใด ๆ ให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย อธิบดีอัยการสำนักงานคดีศาลสูงเขต 3 ซึ่งได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุดรับรองให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น และคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้โจทก์ส่งประเด็นไปสืบผู้เสียหายที่ 2 ที่ศาลจังหวัดจันทบุรี คำสั่งไม่อนุญาตให้โจทก์เลื่อนคดี คำสั่งงดสืบพยานโจทก์ปากผู้เสียหายที่ 2 ให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาสืบพยานโจทก์ปากผู้เสียหายที่ 2 และพยานจำเลยแล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดี จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่าศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้โจทก์ส่งประเด็นไปสืบผู้เสียหายที่ 2 และงดสืบพยานโจทก์ปากผู้เสียหายที่ 2 ชอบแล้วหรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความว่า ศาลชั้นต้นกำหนดให้วันนัดตรวจพยานหลักฐาน และสอบคำให้การจำเลยในวันที่ 7 เมษายน 2553 เมื่อถึงวันนัดโจทก์แถลงขอสืบพยาน 11 ปาก ที่ศาลชั้นต้น วันเดียวกันโจทก์ขอให้ศาลออกหมายเรียกผู้เสียหายที่ 2 ตามภูมิลำเนาเดิมที่จังหวัดศรีสะเกษ และศาลนัดพิจารณาคดีต่อเนื่อง โดยนัดสืบพยานโจทก์วันที่ 24 และ 25 พฤศจิกายน 2553 และนัดสืบพยานจำเลยวันที่ 26 พฤศจิกายน 2553 ต่อมาวันที่ 16 พฤศจิกายน 2553 โจทก์ยื่นบัญชีระบุพยานเพิ่มเติมครั้งที่ 1 ระบุว่า ผู้เสียหายที่ 2 อยู่บ้านเลขที่ 46/2 หมู่ที่ 10 ตำบลนายายอาม อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี และหมายเหตุว่า

พยานประเด็น ครั้นวันที่ 24 พฤศจิกายน 2553 ซึ่งเป็นวันนัดสืบพยานโจทก์นัดแรก โจทก์อ้างส่งแบบรับรองการทะเบียนราษฎรระบุว่าผู้เสียหายที่ 2 ย้ายไปยังที่อยู่ตามบัญชีระบุพยานเพิ่มเติมครั้งที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 26 ตุลาคม 2552 และแถลงขอส่งประเด็นไปสืบผู้เสียหายที่ 2 ที่ศาลจังหวัดจันทบุรี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ผู้เสียหายที่ 2 ย้ายที่อยู่ก่อนวันนัดตรวจพยานหลักฐาน โจทก์ย่อมทราบมาก่อน แต่ไม่แถลงขอส่งประเด็น ไม่อนุญาตให้โจทก์ส่งประเด็น แต่ไม่ตัดสิทธิโจทก์ที่จะติดตามผู้เสียหายที่ 2 มาเบิกความที่ศาลนี้อย่างช้าที่สุดในวันสืบพยานจำเลยในวันที่ 26 พฤศจิกายน 2553 โจทก์ยื่นคำร้องคัดค้าน ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้อง โจทก์สืบพยานต่อมาอีกสองนัด แล้วแถลงขอเลื่อนคดีเนื่องจากยังไม่ได้รับรายงานผลการส่งหมายเรียกผู้เสียหายที่ 2 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้โจทก์เลื่อนคดี และงดสืบพยานโจทก์ปากผู้เสียหายที่ 2 เห็นว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นกำหนดวันนัดพิจารณาคดีต่อเนื่อง คู่ความทุกฝ่ายมีหน้าที่ต้องเตรียมพยานหลักฐานและนำพยานมาสืบให้แล้วเสร็จตามกำหนดนัดโดยเคร่งครัด ปรากฏตามรายงานกระบวนการพิจารณาบัลลงวันที่ 7 เมษายน 2553 โดยโจทก์แถลงว่า ประสงค์จะสืบพยานบุคคล 11 ปาก ทั้งหมดเป็นพยานหมาย โดยไม่ปรากฏตามคำแถลงของโจทก์ว่ามีพยานประเด็นที่ศาลอื่น และโจทก์ขอให้ศาลออกหมายเรียกผู้เสียหายที่ 2 ในวันเดียวกัน ซึ่งหากโจทก์ตรวจสอบภูมิลำเนาของผู้เสียหายที่ 2 มาก่อนวันนัดตรวจพยานหลักฐาน โจทก์ย่อมทราบทันทีว่าผู้เสียหายที่ 2 ย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ที่จังหวัดจันทบุรี ตั้งแต่วันที่ 26 ตุลาคม 2552 หรือหากโจทก์เร่งส่งหมายเรียกพยานบุคคลให้แก่ผู้เสียหายที่ 2 เสียแต่เนิ่น ๆ โจทก์ก็ย่อมทราบเรื่องที่ผู้เสียหายที่ 2 ย้ายภูมิลำเนาแล้วเช่นกัน การที่โจทก์เพิกเฉยไม่ดำเนินการ แต่เพิกมาขอระบุพยานเพิ่มเติมเกี่ยวกับภูมิลำเนาของผู้เสียหายที่ 2 เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2553 หลังจากวันนัดตรวจพยานหลักฐานถึง 7 เดือนเศษ ย่อมเป็นความบกพร่องของโจทก์เอง อย่างไรก็ตาม แม้ศาลชั้นต้นไม่อนุญาตให้โจทก์ส่งประเด็นไปสืบพยานปากผู้เสียหายที่ 2 ที่ศาลจังหวัดจันทบุรี ศาลชั้นต้นก็ยังให้อโอกาสโจทก์ติดตามผู้เสียหายที่ 2 มาเบิกความต่อศาลชั้นต้นภายในวันสืบพยานจำเลยวันที่ 26 พฤศจิกายน 2553 ซึ่งมีเวลาเพียงพอ แต่เมื่อถึงวันนัดโจทก์แถลงว่า ผู้เสียหายที่ 2 ไม่มาศาล และโจทก์ยังไม่ได้รับรายงานผลการส่งหมายเรียกให้พยานขอเลื่อนคดี โดยทนายจำเลยแถลงคัดค้าน พฤติการณ์ของโจทก์ถือไม่ได้ว่ามีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 40 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้โจทก์ส่งประเด็นไปสืบผู้เสียหายที่ 2 และงดสืบพยานโจทก์ปากผู้เสียหายที่ 2 นั้น เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ชอบแล้ว คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 และให้ศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ข้ออื่นต่อไป

องค์คณะ

เกษม เกษมปัญญา · อนันต์ วงษ์ประภารัตน์ · ปกรณ์ วงศาโรจน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/20386/2555>